॥ ऋग्वेदः। दशमं मण्डलम्। रङ्गनाथविरचिता ध्वनिदीपिका॥

ξ

त्रित आस्यः। अग्निः। त्रिष्टुप्

अये बृहन्नुषसामूर्ध्वो अस्थान्निर्जगुन्वान्तमसो ज्योतिषागति।

अग्निर्भानुना रुशता स्वङ्ग आ जातो विश्वा सद्मीन्यप्राः॥ १०.००१.०१

अग्निः कतुः सङ्कल्पः श्रुतौ । सूर्य आत्मा । उषा ज्ञानोदयदेवता विद्या समाधिः । बृहन्- महात्मा । अग्निः- सत्कतुः । उषसाम्- विद्यानाम् । अग्ने- अभिमुखीभूतः । ऊर्ध्वः । अस्थात्- तिष्ठति । तमसः- अन्धकारात् । जगन्वान्- निर्गतः । ज्योतिषा- प्रकाशेन । आगात्- सङ्गतः । अग्निः- सत्कतुप्रतीकः । रुशता- ज्वलता । भानुना- रिश्मना । स्वङ्गः- शोभनाङ्गः । आ जातः- आविर्भूतः । विश्वा सद्मानि- सर्वाणि सद्नानि । अप्नाः- आपूरयित ॥१॥

स जातो गर्भी असि रोदंस्योरग्ने चारुर्विभृत ओषधीषु।

चित्रः शिशुः परि तमांस्यक्तुन्प्र मातृभ्यो अधि कर्निकदुद्गाः॥ १०.००१.०२

अग्ने। सः- तादृशस्त्वम्। जातः- प्रादुर्भूत एव। रोद्स्योः- द्यावापृथिव्योः शरीरमनसोरित्याध्यात्मिके। गर्भोसि- अन्तर्भूतः। चारुः- सुन्दरः। ओषधीषु- वीरुत्सु भोमभोगेषु। विभृतः- धृतः। चित्रः- असाधारणः। शिशुः- वत्सः। तमांसि- अन्धकारभूताः। अक्तृन्- अदनशक्तीः। परि- परिभवसि। मातृभ्यः- स्वमातृभूताभ्य ओषधीभ्यो भोमभोगेभ्यः। गाः- चिद्रश्मीन्। प्र कनिकदत्- प्रकर्षेण शब्दितवान्॥२॥

विष्णुरित्था पर्ममंस्य विद्वाञ्जातो बृहन्नभि पति तृतीयम्।

आसा यर्दस्य पयो अर्कत स्वं सचेतसो अभ्यर्चन्त्यत्रे॥ १०.००१.०३

इत्था- इत्थम्। विद्वान्- जानन्। जातः- हृद्याविर्भूतः। बृहन्- महात्मा। विष्णुः- व्यापनशीलो देवः। अस्य- एतस्याग्नेः। परमम्- श्रेष्ठम्। तृतीयम्- शरीरमनसोरतीतं पदं द्यावापृथिव्यतीतं वा। अभि पाति- अभिरक्षति। अस्य- एतस्याग्नेः सर्वभूतिहतकतोः। स्वं पयः- आत्मीयं प्रसादं हव्यादिकं भावनं वा। अध्यात्मरसं वा। यत्- यदा। आसा- मुखेन मुखोपलक्षितहृदा। अक्रत-आस्वादनं कुर्वन्ति। तदा। अत्र। सचेतसः- सहृदयाः। अभ्यर्चन्ति- विष्णुमग्निं वा आभिमुख्येन पूजयन्ति ॥३॥

अर्त उ त्वा पितुभृतो जिनेत्रीरन्नावृधं प्रति चर्न्त्यन्नैः।

ता ईं प्रत्येषि पुर्नर्न्यरूपा असि त्वं विक्षु मार्नुषीषु होता ॥ १०.००१.०४

अतः- तस्मादेव। त्वा- भवन्तम्। पितुभृतः- अन्नधारकाः। जिन्तृतः- त्वन्मातर ओषधयो भौमभोगाः। अन्नावृधम्- अन्नवर्धकम्। प्रति। अन्नैः। चरन्ति। अन्यरूपाः- अन्यरूपेण स्वार्थरीतिं विहाय परार्थरीतिं गृह्णानाः। ताः- ओषधीभौँमभोगाः। ईम्- एनमित्रम्। पुनः। प्रत्येषि- प्रतिगच्छिस। त्वम्। मानुषीषु विक्षु- मनुष्यप्रजासु। होता- देवानामाह्णाता। असि- भवसि॥४॥

होतारं चित्ररथमध्वरस्यं युज्ञस्ययज्ञस्य केतुं रुशन्तम्।

प्रत्यर्धिं देवस्यदेवस्य महा श्रिया त्वश्मिमतिथिं जनीनाम्॥ १०.००१.०५

होतारम्- देवाह्वातारम्। अध्वरस्य- ध्वररिहतस्य सर्वभृतिहतस्य कर्मणः। चित्ररथम्-असाधारणरंहणम्। यज्ञस्ययज्ञस्य- प्रतिदानं प्रतिदेवपूजं प्रतिसङ्गतिकरणम्। रुशन्तम्-ज्वलन्तम्। केतुम्- चेतकम्। देवस्यदेवस्य अर्धि- सर्वदेवतामयम्। जनानाम्- मानवानाम्। अतिथिम्। प्रति। श्रिया- कल्याणभावनया। मह्ना- महता मन्त्रेण गच्छामः॥५॥

स तु वस्त्राण्यध पेशनानि वसनो अग्निर्नाभा पृथिव्याः।

अरुषो जातः पद इळायाः पुरोहितो राजन्यक्षीह देवान्॥ १०.००१.०६

सः- असो। अध- अनन्तरम्। पेशनानि- सुरूपाणि। वस्त्राणि- आच्छादकानि। वसानः- आच्छादयन्। पृथिव्याः- भूम्याः। नाभा- मध्यगः। अग्निः। अरुषः- रोचमानः। इळायाः- वाचः। पदे। जातः- आविर्भूतः। पुरोहितः- प्रत्यक्षहितकारको भवति। राजन्- दीप्तिमन्। देवान्- देवताः। यक्षि- पूजय॥६॥

आ हि द्यावीपृथिवी अंग्र उमे सदी पुत्रो न मातरी ततन्थे।

प्र याह्यच्छोरातो येविष्ठाथा वेह सहस्येह देवान्॥ १०.००१.०७

अग्ने- सत्कतो । सदा- सततम् । मातरा- पितरो । पुत्रो न- सुत इव । द्यावापृथिवी- द्यावापृथिव्यो । आ- समन्तात् । ततन्थ- विस्तारयसि । यविष्ठ- युवतम । उश्चतः- कामयमानान् । प्र याहि- आगच्छ । अथ- अनन्तरम् । सहस्य- शक्तिपुत्र । इह- अत्र । सः- तादृशः सन् । देवान्- द्योतनशक्तीः । आ वह- प्रापय ॥७॥